

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ἐπὶ τῇ πανενδόξῳ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Ἡ ἄγκυρα τῆς ἐλπίδος μας^(*)

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀναστάντι·

Α΄.

Η **ΑΓΙΩΤΑΤΗ** Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας, κατὰ τὴν λαμπρὰν αὐτὴν ἡμέραν τῆς Ἁγίας Ἀναστάσεως, *«πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ»*, προσκαλεῖ καὶ προτρέπει μὲ ἱερὸν ἐνθουσιασμόν τὰ φωτόμορφα τέκνα Της νὰ κοινωνήσουν τοῦ *«καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος»*:

«Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος, τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμενῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἐγέρσεως, Βασιλείας τε Χριστοῦ, κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες Αὐτὸν ὡς Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας»¹.

Ἄς ἔλθετε, εὐσεβεῖς Χριστιανοί, κατὰ τὴν εὐσημον αὐτὴν ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι συγχρόνως καὶ ἡμέρα τῆς Βασιλείας Του, ἃς ἔλθετε νὰ μεταλάβετε ἀπὸ τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου, τὸ Ὅποιον προξενεῖ θεῖαν εὐφροσύνην, καὶ ἃς ὑμνήτε Αὐτὸν ὡς Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸ θαυμάσιον αὐτὸ τροπάριον μᾶς ὑπενθυμίζει τὴν θεμελιώδη ἀλήθειαν, ὅτι ἡ ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος μας ἦτο πάντοτε συνδεδεμένη μὲ τὸ ἱερώτατον **Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας**: ὡσάκις γίνεται ἡ Λειτουργία, ἔχομεν Πάσχα² καὶ ὡσάκις μεταλαμβάνωμεν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων ἐπιτελοῦμεν Πάσχα², διότι ὁ Χριστός μας εἶναι τὸ ἀληθινὸν καὶ ἔμψυχον Πάσχα.

Ὅπως μᾶς λέγουν οἱ Ἅγιοι, *«τὸ ἀληθινὸν Πάσχα τῶν Χριστιανῶν εἶναι ὁ Χριστὸς ὁ ἐν τοῖς Μυστηρίοις μεταλαμβανόμενος»³.*

Τὸ **Μυστικὸν Δεῖπνον** τῆς Θείας Λειτουργίας εἶναι εἰκὼν καὶ προτύπωμα τοῦ **Μεγάλου Δείπνου**⁴ εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν: εἰς Αὐτὸ προγευόμεθα τὴν μελλοντικὴν τελείαν κοινωνίαν καὶ ἔνωσίν μας μὲ τὸν Σωτῆρα μας Χριστὸν *«ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς»⁵* Αὐτοῦ εἰς Αὐτὸ πίνομεν τὸ καινὸν πόμα, τὸ καινούργιον ποτόν, τὸ Αἷμα τοῦ Ἀρνίου, τὸ Ὅποιον ἀνακαινίζει καὶ ἀφθαρτίζει τὴν παλαιότητα καὶ φθορὰν τῆς φύσεώς μας.

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν καὶ διὰ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων μετέχομεν ἀπὸ τώρα εἰς τὴν *«Πανήγυριν καὶ Ἐκκλησίαν τῶν Πρωτοτόκων»⁶*, εἰς τὸ αἰώνιον Πάσχα τοῦ μέλλοντος καὶ ἀτελευτήτου αἰῶνος, ὅποτε τὰ πάντα θὰ εἶναι *«καινά»⁷*, νέα, ἀνακαινισμένα μέσα εἰς τὴν δόξαν τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ θὰ διώκωμεν εἰς τὴν πληρότητά του τὸ ἐπηγγελμένον μέγα μυστήριον:

«Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ μου καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν»⁸.

Β΄.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ·

ΑΥΤΗ ἡ ἐλπίδα τῆς μελλούσης ἐνδόξου καταστάσεώς μας, τῆς ὁποίας ὁμως κατέχομεν ἀπὸ τώρα τὸν «ἀραβῶνα»⁹· αὐτὴ ἡ αἰωνία σχέσις καὶ ἔνωσις μας μετὰ τὸν Χριστὸν μας, τὴν ὁποίαν ἤδη διώνομεν ἐντὸς τῆς Ἁγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, ὡς παρακινῆ ἡμᾶς νὰ ψάλλωμεν εὐγνωμόνως καὶ ἐνθουσιαστικῶς:

«Ὡ Θεΐας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης Σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γὰρ ἐπηγγείλω ἔσεσθαι μέχρι τερμάτων αἰῶνος, Χριστέ, ἦν οἱ πιστοὶ, ἄγκυραν ἐλπίδος κατέχοντες ἀγαλλόμεθα»¹⁰.

Ἡ διαρκὴς αὐτὴ παραμονὴ καὶ παρουσία τοῦ Κυρίου μας ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ Του ἀποτελεῖ τὴν ἀσφαλεστάτην ἄγκυραν τῆς ἐλπίδος τῶν Χριστιανῶν: ὅταν τὰ κύματα τῶν πειρασμῶν, τῶν θλίψεων καὶ τῶν δοκιμασιῶν τῆς θάλασσης τοῦ βίου ἐγείρονται ἀπειλητικῶς, ὁ Χριστὸς μας ἐπιτιμᾷ αὐτὰ καὶ ἡσυχάζουν, ἐνῶ μᾶς ἐνθαρρύνει, λέγων:

«Ἴδου ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος»¹¹.

Ἐὰν διὰ τῆς συνεχοῦς μετανοίας καθαρίζωμεν τὰς καρδίας μας· ἐὰν διὰ τῆς συνεχοῦς μεταλήψεως τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων ἐγκαθιδρύωμεν τὸν Σωτῆρα μας Χριστὸν εἰς τὰς καρδίας μας· ἐὰν διὰ τῆς συνεχοῦς νήψεως, προσευχῆς καὶ προσοχῆς διατηρῶμεν τὴν Θεϊαν Χάριν εἰς τὰς καρδίας μας· τότε θὰ αἰσθανώμεθα ζῶσαν τὴν παρουσίαν τοῦ ζῶντος Κυρίου μας καὶ θὰ βλέπωμεν Αὐτὸν συνεχῶς.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, Ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, μᾶς διαβεβαιώνει, ὅτι ἡ τερπνοτάτη αὐτὴ θεὰ τοῦ Σωτῆρος μας εἶναι πρόξενος μεγάλων ἀγαθῶν:

«Αὕτη γὰρ ἡ θεὰ πάσης ἀμαρτίας ἐστὶν ἀναίρεσις, πονηροῦ παντὸς πάθους ἐστὶ καθαίρεσις, παντὸς κακοῦ ἐστὶν ἀλλοτριώσις· αὕτη ἡ θεὰ πάσης ἀρετῆς ὑπάρχει ποιητικὴ, καθαρότητος καὶ ἀπαθείας γεννητικὴ, ζωῆς αἰωνίου καὶ βασιλείας ἀπεράντου παρεκτικὴ»¹².

Γ΄.

Ἁγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί:

ΑΣ ΦΡΟΝΤΙΖΩΜΕΝ, ὥστε – μετὰ τὴν βοήθειαν τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων – ἡ ζωὴ μας νὰ ἔχη ἀναστάσιμον χαρακτῆρα· ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ μας νὰ εἶναι ζωὴ ἰδική μας· ἡ Ἀνάστασις Του νὰ γίνῃ ἡ προσωπικὴ μας ἀνάστασις καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα νὰ κατοικῆ μέσα μας¹³· διότι, μόνον τότε θὰ ἀναστηθῶμεν κατὰ τὴν Δευτέραν Παρουσίαν «εἰς ἀνάστασιν ζωῆς»¹⁴ καὶ θὰ ἀξιωθῶμεν νὰ συμμετάσχωμεν «εἰς τὸ Δεῖπνον τοῦ Γάμου τοῦ Ἀρνίου»¹⁵, Ὡς πρέπει δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν!

Χριστὸς ἀνέστη! Ἀληθῶς ἀνέστη!

Ἅγιον Πάσχα

τοῦ σωτηρίου ἔτους 2000

Εὐχέτης πρὸς ἀναστάντα Κύριον

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,

Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

-
- (*) Περιοδ. «**Άγιος Κυπριανός**», ἀριθ. 295/Μάρτιος-Ἀπρίλιος 2000, σελ. 281-283.
1. Κανόνος Ἁγίου Πάσχα, Ὠδὴ Η΄, Τροπάριον α΄.
 2. Ἰ. Χρυσοστόμου, ΡG τ. 48, στλ. 867/Κατὰ Ἰουδαίων Λόγος Γ΄, *Εἰς τοὺς τὰ πρῶτα Πάσχα ηἰστέοντας, § δ΄: Πάσχα γίνεται «ὁσάκις ἂν βουλώμεθα· πάσχα γὰρ οὐ ηἰστέοντα ἐστίν, ἀλλ’ ἢ προσφορὰ καὶ ἢ θυσία ἢ καθ’ ἑκάστην γινομένη σύναξιν»· «ὥστε ὁσάκις ἂν προσίης μετὰ καθαροῦ συνειδότος, πάσχα ἐπιτελεῖς, οὐχ ὅταν ηἰστεύης, ἀλλ’ ὅταν τῆς θυσίας ἐκείνης μετέχης».*
 3. Ὁσίου Νικοδήμου Ἁγιορείτου, Ἑορτοδρόμιον..., σελ. 446, ὑπόσημ.
 4. Πρβλ. Λουκ. ιδ΄ 15-24.
 5. Ματθ. κατ’ 29.
 6. Ἑβρ. ιδ΄ 23.
 7. Πρβλ. Ἀποκαλ. γ΄ 12· ε΄ 9· καὶ 1 καὶ 5.
 8. Ἰωάν. ιδ΄ 20.
 9. Πρβλ. Ρωμ. η΄ 23· Β΄ Κορινθ. ε΄ 5.
 10. Κανόνος Ἁγίου Πάσχα, Ὠδὴ Θ΄, Τροπάριον α΄.
 11. Ματθ. κη΄ 20.
 12. Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ, ΡG τ. 151, στλ. 304B/Ὀμιλία ΚΓ΄, *Εἰς τὸ δέκατον ἑωθινὸν εὐαγγέλιον.*
 13. Πρβλ. Ρωμ. η΄ 11.
 14. Ἰωάν. ε΄ 29.
 15. Ἀποκαλ. ιθ΄ 9.